

DROMEN EN VERANTWOORDELIJKHEID!

Door broeder Mariano di Vito, OFM Cap.

In zijn homilie van 2 februari 2017 tot alle religieuzen, gebruikte Paus Franciscus het woord “droom” minstens tien keer. Hij had het over de droom van hun stichters, de droom van hun ouders, de droom van de jongere generaties en de droom van allen - hoe weinigen ook, alhoewel nog steeds tallozen - die de meest frisse deugd die we kennen, de hoop nooit hebben opgegeven. En toch lijkt het erop dat het verlangen om boven onszelf uit te stijgen en ons voor het onbekende in te zetten, uit de mode is geraakt. In plaats daarvan bepalen het vertrouwde, de veiligheid van grenzen en de bescherming door muren steeds vaker de agenda van regeringen en politici. Zorgen, angsten en mislukkingen ..., het zijn er ongetwijfeld veel. En de verleiding om het met weinig te doen, om minstens vast te houden aan wat men heeft en om zagezegd verstandig te zijn, is groot. Want dat biedt veiligheid. Niets avontuurlijks dus. Geen sprongen in het duister!

De mannen en vrouwen die nieuwe wegen verkenden, frisse ideeën ontwikkelden en bruggen bouwden en die - veel belangrijker nog - op die weg willen doorgaan, die denken niet langs zulke lijnen. Misschien zijn we er ons niet vol-

doende van bewust dat we de vrede, ons welzijn en de rust die we tenminste in dit deel van de wereld, in Europa ervaren, maar die duizenden jaren lang doorkruist werden door rivieren van haat en van bloed en door concentratiekampen werden overstemd, dat wij die vrede te danken hebben aan hen die vochten en die geloofden in de droom van samenleven in vrede en solidariteit. Want allereerst zijn wij mensen die elkaar toebehoren.

De rabbi's van Israël zouden zeggen dat dromen “kleine profetieën” zijn, dat wil zeggen herauten van het licht van de Heilige Geest, de smalle paden waarlangs God zelf de harten verwarmt en ontsteekt van mensen die het hartschotelijke verlangen hadden om grootse dingen te doen, mensen met het uitzicht - nu al - op het beloofde land, verborgen als dat overigens nog was onder de droge steppen van de Kadesh woestijn. Om te kunnen dromen hoeft je geen filosoof te zijn, integendeel, dromen kunnen we allemaal, als je maar begint met aandachtig te luisteren. Voor ons mannen en vrouwen van geloof betekent dit, dat we onze alledaagse werkelijkheid (familie, Kerk, school, werk en de politieke en sociale omgeving

...) bezien in het licht van Gods Woord, van het voorbeeld van de heiligen en van tweeduizend jaar Traditie van de Kerk. Het betekent ook dat we bereid zijn tot dialoog, dat we niet tevreden zijn met de dingen zoals zij zijn, maar dat we daarentegen geloven in de kracht van de Heilige Geest, Wiens adem alles nieuw maakt.

Ook zij die, zoals vaak het geval is, niet het perspectief kennen dat het Geloof ons te bieden heeft, ook zij kunnen dromen en meebouwen aan de aardse stad waar het recht om boven alle verschillen uit staatsburger te mogen zijn, gestoeld is op de gezamenlijke toekomst en de onderlinge afhankelijkheid van alle mensen. Mogen we deze tijd op weg naar Pinksteren benutten om het dromen te oefenen en om onszelf te laten vervullen met het licht van de Heilige Geest, dat ons verbaast en tot daden aanzet. Mogen we ervaren hoe nodig dit is en hoezeer we daarvoor ook de verantwoordelijkheid dragen.

Aan iedereen een vruchtbare Paastijd toegewenst!

fr. Mariano di Vito